

นโยบายของรัฐกับการพัฒนาและจัดการประมงทะเลไทย (ตอนที่ 2)

ฉบับที่แล้ว ได้เกริ่นนำเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1-9 ที่มีความเกี่ยวข้องกับด้านการประมงไปแล้ว ฉบับนี้จะพูดถึงถึงความสำคัญของนโยบายด้านการพัฒนาและจัดการประมงทะเลไทย ที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ซึ่งเป็นแผนที่ได้มีการกำหนดใช้ในปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) แล้วเสร็จและมีการเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้รับทราบและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในงานส่วนที่แต่ละภาคส่วนรับผิดชอบ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ได้นำหลักสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และ 9 ด้านการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางใน

การพัฒนา และการใช้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนามาเป็นข้อกำหนดสาระสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ได้จัดทำวิสัยทัศน์ของประเทศไทยใหม่โดย “มุ่งพัฒนาสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุติธรรม ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพ และทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี ” วัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ได้แก่การเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตและอนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจน การบูรณาการ การเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ และคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพควบคู่กับการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างกลไกการรักษาผลประโยชน์ของชาติอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน ส่วนเป้าหมายของการจัดการประมงไทยไว้ดังนี้ 1) เป้าหมายด้านการพัฒนาคุณภาพของชาวประมง 2) การพัฒนาชุมชนชาวประมงและแก้ไขปัญหาความยากจน 3) การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม รักษาความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ นอกจากนี้ยังมีการกำหนด ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมงทะเลไว้ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมเข้มแข็งของชุมชนและสังคมชาวประมงให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนชาวประมงเข้มแข็ง การสร้างความมั่นคงของ

เศรษฐกิจชุมชนชาวประมง การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนชาวประมงในการอยู่ร่วมกันกับ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืนและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน 2) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้าง
เศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มศักยภาพและ
คุณค่าของสินค้าประมง การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็น
ธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความ
หลากหลายทางชีวภาพ และการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญ
กับการรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับ
คุณภาพชีวิตชาวประมงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น 4) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ โดยให้ความสำคัญ
กับการเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต
เสริมสร้างความเข้มแข็งของชาวประมงให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารและจัดการประเทศ สร้างภาค
ราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาลเน้นการบริการแทนการกำกับควบคุม และทำงานร่วมกับ
หุ้นส่วนการพัฒนา การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาคท้องถิ่น ส่งเสริมภาคธุรกิจ
เอกชนด้านการประมงให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริตและมีธรรมาภิบาล การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบด้าน
ประมงและขั้นตอนปฏิบัติ เพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา การรักษาและ
เสริมสร้างความมั่นคง เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่คุณภาพและความยั่งยืน

จะเห็นได้ว่านโยบายของรัฐในการพัฒนาและจัดการทะเลไทย ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ได้มีการนำแผนบางส่วนของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และ 9 มาร่วมในการ
กำหนดแผน โดยให้ความสำคัญหลักกับศักยภาพของคน ซึ่งในด้านเกี่ยวกับการประมงก็คือชาวประมง
และการอยู่ดีกินดีของชาวประมง การดำรงชีวิตแบบพอเพียง รวมทั้งเน้นบทบาทชาวประมงในการมีส่วน
ร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการแสดง
ความคิดเห็นด้านการจัดการทรัพยากรประมง มากยิ่งขึ้น

